

Publicerad 2010-08-13 11:43 av Erika Olsson

Ordflöd och spontant ihopsatta ord av en sinnesstämning som kväver och omfamnar mig.

Med blödande knän

Jag rymmer nu.

Jag ska springa, sticka,

lämna er utan mig

i sticket

ni får klara er

själva

För hur fan ska en enda

person

kunna hålla upp

era små patetiska liv

när hon själv

har ett eget patetiskt liv

att hålla ett öga på?

Jag ska springa

tills benen inte längre bär

och tills då

jag faller

och skrapar

mina bara knän

Det kommer att komma blod

Men jag skulle inte

kunna bry mig mindre

Nu lämnar jag er

mig

där långt bakom

Mitt liv

Ditt liv

Era liv

Våra liv

Försvinner bakom mig

Och jag önskar

att ni aldrig

ska minnas vem jag var

Bara glöm

Allting

Som jag förstört
Förtappat och förlorat
I min person
Alla sköra saker i era liv
som jag av misstag krossat
Bara, glöm mig
Nu

Nu springer jag
Och mina knän blöder
Som jag visste att de skulle
Nu sticker jag
lämnar er
i sticket
Innan någon, något
JAG
kan skada er igen
Ni förtappade själar
Utan mig
Växer ni igen
Utan mig
Kan ni leva

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erika Olsson med Poeter.se id #33023 innehar upphovsrätten